

Okolnosti pro zjištění těchto podmínek zákona rozhodné nebyly v řízení správním vyšetřeny a zůstala proto skutková podstata po té stránce neúplnou.

Poněvadž neúplnost ta byla přivoděna, jak svrchu vyloženo, mylným právním náhledem žalovaného úřadu, bylo naříkané rozhodnutí jako zákonu odporující zrušiti.

Č. 263.

Zabírání bytů: * Rozhodnutí vydané senátem společného bytového úřadu za předsednictví osoby, která není státním úředníkem a znalá práv (§ 20 nař. o zab. bytů z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n.), jest zmatečné.

(Nález ze dne 10. prosince 1919 č. 6524.)

V ě c: Růžena Teklová v Nymburce proti společnému bytovému úřadu v Nymburce o zabrání místností.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

D ů v o d y: Rozhodnutím společného bytového úřadu v Nymburce ze dne 2. září 1919 čís. 118 zabrán byl na základě § 6 nařízení z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n. byt stěžovatelčin o jednom pokoji v domě čp. 349 v Nymburce, poněvadž jest prokázáno, že jest přebytečný.

O stížnosti proti tomu podané uvážil nejvyšší správní soud takto:

Stížnost vytýká mezi jiným, že společný bytový úřad v Nymburce není řádně ustaven a že nejsou jeho usnesení závazná, poněvadž ani přednosta tohoto úřadu ani jeho náměstek nejsou státními úředníky. Ježto tedy složení tohoto úřadu příčí se ustanovení § 20 cit. nařízení, jest prý naříkané rozhodnutí zmatečné. Tato námitka jest důvodna.

Dle opisu naříkaného rozhodnutí, žalovaným úřadem předloženého, vydán byl zabírací nález senátem za předsednictví JUDra Karla Zedricha. Tento není však dle sdělení zemské správy politické ze dne 4. prosince 1919 č. 370.034 státním úředníkem a nebyl ostatně, jak ze zmíněného připsu vysvitá, zemskou správou politickou ani přednostou jmenovaného úřadu, ani náměstkem přednosta ustanoven, nýbrž byl toliko vyzván, aby posléz uvedenou funkci přijal, což učiniti však odepřel. Ježto § 20, odst. 3 cit. nařízení výslovně přikazuje, že přednosta společného bytového úřadu i jeho náměstek musí býti vzati ze státních úředníků a znalí práv a první náležitost tohoto pozitivního předpisu, pokud jde o Dra Karla Zedricha, nesporně splněna není, jest důsledkem toho zabírací nález usnesený v senátě za předsednictví osoby, která není státním úředníkem — třeba by i byla znalá práv — zmatečný, ježto úřad jako takový může uplatniti moc jurisdikcielní zákonem mu přiznanou jenom tenkrát, když složen jest tak, jak to dotýčný předpis zákona nařizuje. Jinak nelze jej pokládati za úřad k výkonu této pravomoci povoláný a nemohou míti výroky jeho jako výroky »úřadu« nižádné právní moci (analogie § 477, č. 2 civilního a § 281 trestního řádu soudního).